

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202637
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614202637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a. s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného Mgr. Ľubomírom Karikom, advokátom, so sídlom v Y., M. R. U. XXX/XX a JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom v F., W. XX, proti žalovanému U. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. Y., X. Y. XXXX/XXXXA, o zaplatenie 923,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/87/2014-61 zo dňa 07.07.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 338,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 738,75 eur od 13.11.2012 do 13.06.2013 a zo sumy 338,75 eur od 14.06.2013 do zaplatenia, ktoré súd povolil žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu. Konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 123,75 eur zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Súd žalobe žalobcu, po vykonanom čiastočnom späťvzatí, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 11.04.2012 zmluvu o úvere číslo 420121204, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanému úver vo výške 750,- eur, za odmenu vo výške 18 % z istiny a úrok vo výške 20 % z istiny, pričom žalovaný sa zaviazal istinu vo výške 750,- eur a odplatu (úrok a odmenu) vo výške 285,- eur, t. j. spolu 1035,- eur, zaplatiť veriteľovi v 13 mesačných splátkach, prvé tri vo výške 3,75 eur a 10 splátok vo výške 102,38 eur. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 45,23 %, podľa obchodných podmienok ročná percentuálna miera nákladov pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 %. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný poskytnutie úveru žalobcom a jeho výšku nespochybnil. Namietal však výšku žalovanej sumy, z dôvodu úhrady vykonanej dňa 13.06.2013 vo výške 400,- eur. Žalobca pritom v žalobe tvrdil, že dňa 13.06.2013 mu žalovaný zaplatil len 224,45 eur. Žalobca, napriek opakovaným výzvam súdu, sa k vykonanej

čiasťočnej úhrade vo výške 400,- eur nevyjadril, ani úhradu v uvedenej výške nespochybnil. Preto súd k uvedenej čiastočnej úhrade, ktorú mal preukázanú z dokladu o vklade na účet, predloženého žalovaným, prihliadol v plnom rozsahu. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 338,75 eur ako rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 750,- eur a zaplatenými splátkami spolu vo výške 411,25 eur (11,25 eur a 400,- eur dňa 13.06.2013). V zostávajúcej časti uplatnenej istiny, t. j. vo výške 460,55 eur súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade absencie uvedenej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa spotrebiteľský úver, podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala uvedenú zákonom stanovenú náležitosť, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa zmluvných dojednaní sa zaviazal žalovaný splatiť veriteľovi poskytnutý úver vo výške 750,- eur a odplatu vo výške 285,- eur, splátkami vo výške 3,75 eur, resp. 102,38 eur. V zmluve však absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere nerozlišuje splátku istiny, úrokov a ostatných poplatkov. Žalobca v zmluve formuloval povinnosť žalovaného na vrátenie istiny vo výške 750,- eur a odplaty vo výške 285,- eur, bez rozlíšenia istiny, úroku a ostatných poplatkov. Taktiež zmluva neobsahovala údaj o dobe jej trvania a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, absencia ktorých má rovnako za následok bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru. Dojednanie, uvedené v čl. 2) obchodných podmienok, nie je údajom o konečnej splatnosti úveru, keďže konečnú splatnosť úveru neurčuje konkrétnym dátumom, ale poníma ju ako uhradenie poslednej splátky veriteľovi. Uvedené dojednanie však nezodpovedá zákonnému ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko termínom sa rozumie konkrétny dátum, kedy mala byť uhradená posledná splátka spotrebiteľského úveru.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 8,75 % ročne, ktoré však súd priznal žalobcovi len zo sumy 738,75 eur od 13.11.2012 do 13.06.2013 a zohľadniac úhradu vo výške 400,- eur dňa 13.06.2013 zo sumy 338,75 eur od 14.06.2013 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 13.11.2012, keďže oznámenie o zosplatnení záväzku bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 05.11.2012 a nakoľko žalobca nepreukázal iný dátum jeho doručenia, súd vychádzal z obvyklej doby poštovej prepravy 7 dní, teda k účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 12.11.2012 a žalovaný sa potom dostal do omeškania dňom nasledujúcim, t. j. od 13.11.2012. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p. súd žalovanému povolil zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 50,- eur mesačne, nakoľko mal za to, prihliadajúc k výške priznanej sumy, výške navrhutej splátky, osobe žalobcu a žalovaného, že sú uvedené splátky primerané a povolením splátok nedôjde k neprímeranému ohrozeniu práva žalobcu.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 O. s. p. V súlade s citovaným ustanovením súd v konaní úspešnejšiemu žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a voči výroku o trovách konania. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a), § 221 ods. 1 písm. h) a § 205 ods. 2 písm. e) O. s. p. Nesúhlasí s konštatovaním okresného súdu, keď mal za preukázanú úhradu odporcu vo výške 400,- eur dňa 13.06.2013. Toto tvrdenie považuje za nesprávne, nepodložené a nezákonné, nakoľko okresný súd ako súd prvého stupňa ani raz nevyzval navrhovateľa na vyjadrenie sa k čiastočnej úhrade 400,- eur, resp. k rozpornej časti tejto úhrady vo výške 177,55 eur (keď okresný súd tvrdil, že žalobca uznával úhradu zo dňa 13.06.2013 len vo výške 224,45 eur a žalobca sa k vykonanej čiastočnej úhrade vo výške 400,- eur nevyjadril, ani úhradu nespochybnil). Žalobca nemohol spochybniť jednostranné tvrdenie

odporcu, čo sa dá považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 123 O. s. p., keď účastník občianskeho súdneho konania má právo označiť dôkazné prostriedky na preukázanie jeho skutkových tvrdení, tvrdené dôkazy predložiť a k jednotlivým návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom sa vyjadriť. Odvolateľ je toho názoru, že mu bolo odňaté právo vyjadriť sa k dôkazu, pričom nemal možnosť k vykonanému dôkazu vyjadriť svoje stanovisko, nakoľko súd svojím konaním nevytvoril priestor na takéto vyjadrenie. Súd prvého stupňa dňa 05.04.2014 doručil právnenému zástupcovi navrhovateľa predvolanie, ktorým oznámil nariadenie pojednávania na deň 19.05.2014 o 09.30 hod., pričom ako súčasť tohto predvolania bola samostatná výzva, ktorou súd vyzval navrhovateľa na predloženie originálov listinných dôkazov a na doplnenie o špecifikáciu žalovanej sumy. Na predmetnú výzvu navrhovateľ odpovedal vyjadrením zo dňa 14.05.2014, kde potvrdil výšku žalovanej sumy. Takýmto postupom súd podľa názoru odvolateľa zaťažil konanie vadou, spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom. Navrhovateľ namieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, a to v časti, kde započítal na úhradu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420121204 plnenie odporcu v spornej časti 177,55 eur, keďže neskúmal pravdivosť tvrdenia odporcu. Navrhovateľ predmetnú spornú časť úhrady zo dňa 13.06.2014 započítal na službu domáci servis, ktorú poskytoval navrhovateľ odporcovi na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 11.04.2012 na základe samostatnej žiadosti, pričom jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby domáci servis. Za túto službu sa odporca zaviazal uhradiť odmenu vo výške 307,14 eur, a to v 3 pravidelných mesačných splátkach vo výške 102,38 eur. Podľa názoru navrhovateľa zmluva o poskytovaní domáceho servisu predstavuje individuálnu zmluvu vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 420121204, pričom zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola uzavretá až následne po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako samostatná zmluva. Zároveň nebola predmetom tohto konania. Takéto posúdenie samostatnej zmluvy, samostatného právneho úkonu, je možné len v konaní začatom na základe kladnej alebo zápornej určovacej žaloby. Uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu nikdy nebolo podmienkou na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa jednalo výslovne o zmluvnú voľnosť odporcov. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu nie je závislou zmluvou. K záveru, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu je samostatnou zmluvou a že je platným právnym úkonom, došiel aj Krajský súd v Banskej Bystrici, pričom žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 08.10.2013. Tvrdenie navrhovateľa, že zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu, pričom odmenu z nej nie je možné započítať alebo zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľského úveru, potvrdzuje aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. k. P/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012. Vzhľadom na uvedené zistenia a skutočnosti odvolateľ žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje aj trovy odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že žalobca sa z účasti na súdnom pojednávaní dvakrát ospravedlnil, preto jeho odvolanie považuje za zmätočné. Pokiaľ odvolateľ uvádza zmluvu o domácom servise a argumentuje rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, v spomínanom rozsudku sú uvedené iné dátumy podpisu zmluvy o domácom servise, ktoré absolútne nekorešpondujú s dátumom podpisu zmluvy o domácom servise a zmluvy o spotrebnom úvere medzi navrhovateľom a odporcom, nakoľko táto bola podpísaná 11.04.2012. Rovnako aj rozhodnutie SOI vôbec nesúvisí s predmetom odvolania. Má za to, že v priebehu dokazovania preukázal hodnoverne čiastočnú úhradu sumy a tá bola následne odrátaná z dlžnej čiastky. Žiada, aby odvolanie bolo zamietnuté.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. (z ktorého dôvodu sa rozhodnutie krajského súdu nedotýka odvolaním nenapadnutého výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 338,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 738,75 eur od 13.11.2012 do 13.06.2013 a zo sumy 338,75 eur od 14.06.2013 do zaplataenia, ktoré súd povolil žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., preto nie je žiaduce, aby opakoval vecne správne závery okresného súdu.

V ďalšom sa preto odvolací súd zaoberal len odvolacími námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní.

Žalobca v odvolaní namieta odňatie možnosti konať pred súdom postupom prvostupňového súdu, keď napriek jeho konštatovaniu, že sa napriek opakovaným výzvam súdu nevyjadril k vykonanej čiastočnej úhrade vo výške 400,- eur, ani úhradu v uvedenej výške nespochybnil. Takéto tvrdenie je nesprávne a nepodložené, keď súd prvého stupňa ani raz nevyzval navrhovateľa na vyjadrenie sa k čiastočnej úhrade 400,- eur, resp. k rozpornej časti tejto úhrady vo výške 177,55 eur, a preto žalobca nemohol spochybniť jednostranné tvrdenie odporcu, čo považuje za odňatie možnosti konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávajúci zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávajúci nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Žalobca a jeho právny zástupca boli na všetky nariadené pojednávajúce riadne a včas predvolaní, pričom sa na základe vlastného rozhodnutia nariadených pojednávajúci nezúčastnili a tým sa sami zbavili možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, prípadne navrhovať ďalšie dôkazy.

Dokazovanie predmetným listinným dôkazom - dokladom o vklade 400,- eur na účet žalobcu bolo vykonané na pojednávaní 19.05.2014. Na toto pojednávanie boli žalobca a právny zástupca žalobcu riadne predvolaní, keď prevzali predvolanie 05.05.2014, svoju neprítomnosť neospravedlnili. Práve bezdôvodnou neúčastťou na pojednávaní sa zmarili možnosti vyjadriť k vykonanému dôkazu.

Hoci povinnosťou súdu nebolo doručovať žalobcovi, resp. jeho právnomu zástupcovi uvedený listinný dôkaz na vyjadrenie, súd tak učinil, keď predmetný listinný dôkaz spolu s výzvou, aby sa žalobca vyjadril, na aké dlhy žalovaného bola úhrada započítaná, bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu Mgr. M. V. do vlastných rúk dňa 22.05.2014, napriek tomu sa žalobca ani jeho právny zástupca k uvedenému listinnému dôkazu nevyjadrili.

Z uvedených dôvodov, keď v postupe okresného súdu nemožno zistiť odňatie možnosti konať žalobcovi pred súdom, považuje odvolací súd vyššie uvedenú odvolaciu námietku žalobcu za nedôvodnú.

Pokiaľ žalobca argumentuje započítaním sumy 177,55 eur z celkového plnenia odporcu 400,- eur dňa 13.06.2013 na splátku úhrady na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu uzatvorenej

11.04.2012, odvolací súd predovšetkým konštatuje, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mali účastníci uzatvoriť dňa 11.04.2012, nie je predmetom tohto konania (keď predmet konania, ktorým je súd viazaný vymedzil navrhovateľ v podanej žalobe uvedením skutkových tvrdení a petitu žaloby), a preto nie je namieste, aby odvolací súd posudzoval platnosť a účinnosť tejto zmluvy.

Povinnosťou okresného súdu bolo však vysporiadať sa s tvrdením žalovaného, že na úhradu žalobcom uplatneného dlhu zaplatil dňa 13.06.2013 sumu 400,- eur, ktoré tvrdenie preukazoval listinným dôkazom, dokladom o vklade v hotovosti 400,- eur na účet vystavený Poštovou bankou, a. s. Liptovský Mikuláš 1 dňa 13.06.2013.

Žalovaný tvrdil, že išlo o úhradu dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi účastníkmi, ktorý bol predmetom súdnej veci. Zároveň pri úhrade sumy 400,- eur je uvedený variabilný symbol 0420121204, ktorý je zhodný s číslom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 11.04.2012 medzi účastníkmi konania.

Je to práve dlžník, ktorý na základe svojej vôle určuje v prípade viacerých dlhov voči veriteľovi, ktorý dlh plní. Tvrdenie žalovaného (dlžníka), že suma 400,- eur bola uhradená na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uplatnenom v tomto konaní, je podporené aj uvedením variabilného symbolu na úhrade, ktorý zodpovedá číslu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - č. 420121204 uzatvorenej dňa 11.04.2012 medzi účastníkmi.

Žalobca ako veriteľ nemal zákonné ani zmluvné oprávnenie započítať si toto plnenie dlžníka na úhradu iného dlhu. Okresný súd preto správne vyhodnotil čiastočné plnenie žalovaného ako plnenie na úhradu dlhu uplatňovaného v súdnej veci, rešpektujúc vôľu žalovaného, ktorej zodpovedá aj jej prejav (uvedenie variabilného symbolu).

Odvolacie námietky žalobcu o nesprávnom započítaní časti plnenia vo výške 177,55 eur na úhradu dlhu, ktorý je predmetom konania, považuje odvolací súd za nedôvodné.

Podstatným dôvodom zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti, teda v časti uplatnenej istiny 460,55 eur s príslušenstvom, bola absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., keď absencia týchto náležitostí spôsobila, že predmetný spotrebiteľský úver súd v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považoval za bezúročný a bez poplatkov. Tento záver, ktorý odvolací súd považuje za vecne správny a majúci oporu vo vykonanom dokazovaní, odvolateľ nespochybnil žiadnou odvolacou námietkou, a preto nie je predmetom odvolacieho prieskumu.

Vecnú správnosť vykazuje aj rozhodnutie o trovách konania, keď okresný súd správne posúdil pomer úspechu a neúspechu účastníkov s prevažujúcim úspechom žalovaného.

Odvolací súd v zmysle uvedeného rozsudok okresného súdu ako vecne správny v napadnutom rozsahu potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.